21/11/2021

«Η ιεροσύνη ως διακονία Θεού και ανθρώπων»

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Λεμεσού

- Κήρυγμα του Καθηγητή Χρήστου Οικονόμου στο Μητροπολιτικό Ναό Παναγίας Παντανάσσης Καθολικής, στην εις πρεσβύτερο χειροτονία του διακόνου της Μητροπόλεως Λεμεσού, π. Τυχικού.

Στην αξία της ιεροσύνης και στο πώς ο ιερέας, με τη χάρη του Παναγίου Πνεύματος, γίνεται κοινωνός των δωρεών του Θεού,προσφέροντας όλο του το είναι στην διακονία του Θεού και των συνανθρώπων του, αναφέρθηκε ο Πρόεδρος του Τμήματος Θεολογίας του Πανεπιστημίου Λευκωσίας, κ. Χρήστος Οικονόμου, στο κήρυγμα του το Σάββατο 20 Νοεμβρίου 2021, στο Μητροπολιτικό Ναό Παναγίας Παντανάσσης Καθολικής στη Λεμεσό, κατά τη διάρκεια της εις πρεσβύτερο χειροτονίας του Διακόνου της Μητροπόλεως, π. Τυχικού.

Ο ελλογιμώτατος Καθηγητής, εξήρε τη σημασία και το μεγαλείο της ιεροσύνης, ως χαρίσματος του Θεού, συνδέοντάς το με το Ευαγγελικό ανάγνωσμα, που διαβάστηκε κατά την ακολουθία της Θείας Λειτουργίας του Σαββάτου, της Θ΄

Εβδομάδας Λουκά (Λουκ 9, 57 – 62).

Μεταξύ άλλων, ο καθηγητής τόνισε ότι οΘεός πλουτίζει τον κάθε ένα από εμάς, φθάνει να τον πλησιάσουμε με τις σωστές προϋποθέσεις. Αναφερόμενος στην απάντηση του Χριστού «ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς», ο καθηγητής επεσήμανε ότι ο Χριστός δεν εννοεί την άρνηση των οικείων μας, αλλά την άρνηση της εξαρτήσεως και της υποταγής μας. Είναι γεγονός ότι ο κάθε άνθρωπος βρίσκει μια δικαιολογία για να καθυστερήσει την πνευματική του πορεία προς την τελειότητα. Η προσκόλληση και εξάρτησή του από τα «του κόσμου» εμποδίζουν, η δυσκολεύουν,την πορεία του προς τον πραγματικό προορισμό του, που δεν είναι άλλος από την αγιότητα και τη θέωση. Οι άνθρωποι, τόνισε, είναι πνευματικά νεκροί όταν κινούνται μόνο στο βιολογικό επίπεδο, ενώ οι άνθρωποι οι οποίοι είναι πνευματικά ζωντανοί κινούνται στο υπερφυσικό επίπεδο.

Παραθέτουμε αυτούσιο το κήρυγμα του κ. Καθηγητή πιο κάτω:
«Πανιερώτατε Μητροπολίτη Λεμεσού κ. Αθανάσιε, Θεοφιλέστατοι, σεβαστοί πατέρες, αγαπητοί μου αδελφοί. Μετέχουμε σήμερα σε μια εμπειρία παρουσίας του Αγίου Πνεύματος. Γινόμαστε μάρτυρες της Πεντηκοστής του αγαπητού μας π. Τυχικού, του οποίου σήμερα η επιλογή να διακονεί το Θεό και το λαό του, σφραγίζεται με το ιερό μυστήριο της ιεροσύνης, ένα μυστήριο που με ιδιαίτερη προσοχή τελεί ο Πανιερώτατος Λεμεσού, και που προσφέρει στην Εκκλησία μια ολόκληρη χωρία ιερέων και ιεραρχών, οι οποίοι διακονούν τον λαό του Θεού.

Ο κάθε χριστιανός έχει αποστολή την ομολογία πίστεως του, ώστε να καταξιωθεί της χάριτος του Τριαδικού Θεού και να γίνει μέτοχος της Βασιλείας του. Ο ιερέας όμως έχει διπλή αποστολή, από τη μια την έκφραση της ομολογίας πίστεως του σε κάθε περίπτωση και από την άλλη ως λειτουργός του Υψίστου έχει αποστολή να πάσχει τα Θεία. Η χάρις του Παναγίου Πνεύματος θα συνοδεύει από σήμερα τον π. Τυχικό στην διπλή αυτή αποστολή του.

Ο πρεσβύτερος και ο επίσκοπος έχει αποστολή να πάσχει τα Θεία, να διακονεί τον Τριαδικό Θεό μπροστά στο φρικτό θυσιαστήριο, και να αναλώνει την ύπαρξη του για να διατηρήσει την παρακαταθήκη του Κυρίου, με την τέλεση των μυστηρίων της Εκκλησίας,μέχρι τη Δευτέρα Παρουσία. Ο ιερέας διαθέτει τον εαυτό του, δανείζει τα χέρια του, δίνει την ύπαρξη του, για να διακονεί τα Θεία. Παράλληλα, η διακονία του εκτείνεται και στον άνθρωπο, τον οποίο έχει αποστολή να αγαπά ως εικόνα του Θεού και να δείχνει έμπρακτα αυτή του την αγάπη. Έτσι, είναι έτοιμος να θρέψει τον πεινασμένο, να ποτίσει τον διψασμένο, να επισκεφθεί τον φυλακισμένο, να σταθεί δίπλα και να φροντίσει τον ξένο, τον γυμνό και τον ασθενή. Είναι αυτό μια αποστολή η οποία κρατά τη συνοχή της κοινωνίας, μια αποστολή η οποία διακονεί ολόκληρη την ανθρωπότητα και αυτήντην

αποστολή,που είναι τεραστίων διαστάσεων, ο ανθρώπινος νους δεν μπορεί να συλλάβει.

Κάθε φορά που ο ιερέας στέκεται μπροστά στο άγιο θυσιαστήριο και τελεί το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, της αναιμάκτου αυτής θυσίας και προσφοράς του ίδιου του Θεού για να ζήσει ο άνθρωπος, παρακαλεί τον Τριαδικό Θεό, ώστε να καταπέμψει το Πνεύμα το Άγιο σ' αυτόν και τα Τίμια Δώρα. Ο άνθρωπος προσφέρει στο Θεό το ελάχιστο και ο Κύριος αντιπροσφέρει το Πανάγιο Σώμα και Αίμα του, ώστε να τραφεί,να αγιαστεί και να σωθεί ο κόσμος, καιδια της μεταλήψεως των Θείων μυστηρίων, ο άνθρωπος να γίνεται σύσσωμος και σύναιμος Χριστού.

Ακόμα ο ιερέας βρίσκεται πάντα δεόμενος υπέρ του λαού του Θεού, και στέκεται δίπλα στον άνθρωπο σε όλες τις περιστάσεις της ζωής του. Πολύ περισσότερο, σε κάθε τραγική επιδημία, όπως αυτή που δοκιμάζουμε στις μέρες μας, και κάθε τραγική κατάσταση όπου βρίσκεται, όπως π.χ σε πολέμους, σε πείνες, σε κατακλυσμούς, σε φονικές καταστάσεις. Ακόμα και μπροστά σ' αυτήν την εμπειρία του διχασμού της πατρίδας μας, της κατάληψής του τόπου, των σπιτιών και των οσίων μας, ο ιερέας στέκει δίπλα από τον κάθε πονεμένο άνθρωπο και δίνει στήριγμα ψυχής και σώματος.

Τόσο συναρπαστικό είναι το μεγαλείο του μυστηρίου της ιεροσύνης, αυτής που καταξιώνει τον λειτουργό του Θεού να στάζουν τα χεριά του το αίμα της θυσίας του Σταυρού,τόσο μοναδικό και ανεπανάληπτο είναι αυτό το κάλεσμα το οποίο έγινε σήμερα στον αγαπημένο μας π. Τυχικό, ώστε οι άγγελοι γονατίζουν και οι μάρτυρες χορεύουν τριγύρω από το ιερό θυσιαστήριο. Ασφαλώς παρούσα η Παναγία Παρθένος, που δέεται ώστε ο ιερέας, που προστίθεται στο χορό των λειτουργών του Υιού της, να είναι άξιος να προσφέρει αυτή τη θυσία μέχρι τη τελευταία αναπνοή του.

Ο ιερέας, λοιπόν, είναι ο διάκονος του Θεού και του ανθρώπου, του κάθε ανθρώπου, του δίκαιου και του αμαρτωλού, του πονεμένου και του ευτυχισμένου, του πλούσιου και του πτωχού. Εκείνος όμως που δίνει πραγματική ανάπαυση στον κάθε άνθρωπο που τον ακολουθεί, είναι μόνο ο Ιησούς Χριστός, και αυτό το βλέπουμε και στο σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα που ακούσαμε.

Ο Χριστός «οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ»και όμως Αυτός είναι Εκείνος που κυβερνά και προστατεύει τον κάθε άνθρωπο, όλα τα έθνη, τους λαούς, όλα τα δημιουργήματα του, μέχρι τη Δευτέρα Παρουσία. Ενώ ήρθε στη γη ταπεινά,ως άνθρωπος,σε μια φάτνη, και κατέληξε ταπεινωμένος σ' ένα σταυρό και στο θάνατο, αναστήθηκε ως Θεάνθρωπος και στην Δευτέρα Παρουσία θα επανέλθει θριαμβευτής και νικητής του θανάτου. Τότε θα δώσει και στον καθένα από εμάς

τη δίκαια κρίση ανάλογα με τις επιλογές και τις πράξεις πουκάνει μέχρι το τέλος της ζωής του. Αυτός λοιπόν, ο Χριστός, που είπε στον άνθρωπο του ευαγγελίου που ήθελε να τον ακολουθήσει, ότι ο Υιός του Ανθρώπου, ως άνθρωπος, «οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ», ως Θεάνθρωπος «ἔκλινεν οὐρανοὺς καὶ κατέβη» και έχει την δύναμη να ανεβάσει «τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν». Αυτός,όχι μόνο δίνει στέγη και προστατεύει και φυλάει «ὑπό τήν σκέπην» του, τον καθένα από εμάς που τον ακολουθεί, αλλά και τον πλουτίζει με όλα τα πνευματικά χαρίσματα, που θα τον οδηγήσουν στην αιώνια Βασιλεία του.

Στο ευαγγέλιο ακούσαμε και για τον δεύτερο άνθρωπο, που,όταν τον κάλεσε ο Χριστός για να τον ακολουθήσει, δεν είχε την δύναμη αμέσως να τον ακολουθήσει και να προχωρήσει στην μαθητεία του και ζήτησε να θάψει τον πατέρα του. Ο Χριστός του απάντησε «ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς», άφησε δηλαδή τους νεκρούς να θάψουν τους νεκρούς τους. Ο Κύριος εννοούσε ότι οι άνθρωποι οι οποίοι είναι πνευματικά νεκροί κινούνται μόνο στο βιολογικό επίπεδο, ενώ οι άνθρωποι οι οποίοι είναι πνευματικά ζωντανοί κινούνται στο υπερφυσικό επίπεδο της χάριτος του Θεού. Ασφαλώς ο Χριστός δεν εννοεί εδώ την άρνηση των γονέων, την άρνηση των οικείων και αγαπημένων προσώπων μας, αλλά την άρνηση της εξαρτήσεως και της υποταγής μας. Η προσκόλληση και εξάρτησή του ανθρώπου από τα «του κόσμου» εμποδίζουν, η δυσκολεύουν, την πορεία του προς τον πραγματικό προορισμό του, που δεν είναι άλλος από την αγιότητα και τη θέωση.

Τέλος, ο τρίτος στον οποίο αναφέρεται η σημερινή ευαγγελική περικοπή ζήτησε να πάει να χαιρετήσει τους δικούς του.Ο κάθε άνθρωπος βρίσκει μια δικαιολογία για να καθυστερήσει την πνευματική του πορεία προς την τελειότητα και την σωτηρία. Επισημαίνεται εδώ η θετική και άμεση ανταπόκριση του ανθρώπου. Οι «βιαστές» είναι αυτοί που αρπάζουν την Βασίλεια του Θεού, όχι οι νωχελείς η εκείνοι οι οποίοι βρίσκουν χιλιάδες αιτίες για να καθυστερήσουν να ακολουθήσουν τον Χριστό. Όταν ακολουθήσει κανείς τον Χριστό, τονίζει ο ίδιος στο σημερινό ευαγγέλιο του, και βάλει το χέρι του στο άροτρο, δεν μπορεί να γυρνάει πίσω η να γυρνά μια μπροστά μια πίσω μεταβάλλοντας την πορεία του. Με θετικότητα και αποφασιστικότητα πρέπει να κοιτά μπροστά και να πορεύεται στον ύψιστο στόχο της ύπαρξης του, που είναι η Βασιλεία του Θεού, η αιωνία ζωή,η αιώνια βίωση της θέας του Τριαδικού Θεού.

Αυτήν λοιπόν τη πορεία έχουμε εμείς ως χριστιανοί, και αυτήν είμαι βέβαιος ότι θα ακολουθήσει μέχρι της τελευταίας του αναπνοής ο πατήρ Τυχικός, μαζί με όλους τους ιερείς οι οποίοι βρίσκονται μπροστά στο θυσιαστήριο. Ο π. Τυχικός

τυγχάνει να είναι μαθητής μας,στο τμήμα Θεολογίας του Πανεπιστημίου Λευκωσίας, και γνωρίζουμε το ήθος, την αρετή και την πίστη του, και ελπίζουμε ότι θα είναι ένας ιερέας λαμπρός σ’ αυτή την ευλογημένη Μητρόπολη, η οποία πορεύεται εν Χριστώ, και έχει ως κριτήριο την αγάπη του Τριαδικού Θεού. Αυτό θα είναι και το πρώτο και το έσχατο κριτήριο καταξίωσης,τόσο του Ποιμενάρχη της όσο και των ιερέων και των διακόνων της ιερέων της οι οποίοι βρίσκονται μπροστά στο θυσιαστήριο.

Αυτή λοιπόν η θεία λειτουργία τελείται σήμερα σε τούτο τον ιερό ναό που «τά ἄνω τοῖς κάτω συνεορτάζει καί τά κάτω τοῖς ἄνω συνομιλεῖ» διότι άλλος ένας άξιος ιερέας προστίθεται σ΄ αυτή την πορεία, σ’ αυτούς τους υπηρέτες και διακόνους του θυσιαστηρίου. Αμήν».